

15 NOIEMBRIE

SLUJBA

SF.CUVIOS

PAISIE

VELICICOVSCHI

DE LA

NEAMT

MINEIUL-RO

LA VECERNIA CEA MICA

La „Doamne, strigat-am...”:

Stihirile pe 4, glas 8

Podobie: „O, preaslăvită minune!”

Părinte Paisie cuvioase, tu din pruncie iubind pe Hristos și lui cu totul afierosindu-te și de nimic din cele lumești vremelnice și trecătoare negrijindu-te, ai împlinit cu toată osârdia poruncile cele dumnezeiești și pe suflet și pe trup curățindu-le te-ai făcut vas și sălășluire vrednică Sfintei Treimi.

Părinte Paisie, fericite, tu făcându-te următor sfinților părinți celor de demult și faptele bune și viața lor, cu osârdie din tinerețe metaherisindu-te, ai arătat cum că Dumnezeu tot același este și neschimbat, care acelora le-au dat putere și a birui pre vrăjmași și luminat i-a și încununat.

Părinte Paisie, minunate, tu făcându-te bună mireasmă a lui Hristos, mulți în urma ta au alergat și cu fapte bune a vieții de la tine s-au învățat: arătându-le lor, fericite, calea, care duce către împărăția cerurilor, întru care ne povățuiește și pe noi care te laudăm pre Tine.

Părinte Paisie, înțelepte, acoperă și păzește sfintele și dumnezeieștile lăcașuri, care te laudă căci te au înaintea stătător și de grijă purtător și ne izbăvește de sfaturile celor vicleni și din toate măiestriile lor, arătând tuturor cum că și după moarte viezi și mântuiești pre toți cei ce te cheamă cu credință.

Slavă...glas 8

Astăzi ne cheamă pe noi spre prăznuire sfânta lavră a Înălțării Stăpânului, împreună și cu a Cinstului Botezător și cu veselie strigă către noi zicând: Veniți, credincioșilor, și dăntuiți împreună, că iată Mirele Hristos a trimis între noi povățuitor spre mântuire pe Paisie cel prea blând, pe cel fără răutate și treaz, pe cel smerit și milostiv care, ca Pavel, aprins fiind cu dragostea cea către Dumnezeu și către aproapele s-a silit ca, pe cei încredințați lui de Hristos și pe mai mulți, să-i aducă către Dânsul: totdeauna lacrimi vărsând și sufletul în fiecare zi pentru dânșii punându-și, urmând lui Moisi și lui David și întregii înțelepciuni și curățeniei minții celei născătoare de vederea lui Dumnezeu, ca Iosif; de unde și cu darul cuvântării de Dumnezeu, de la Dumnezeu s-a dăruit. Și așa, prin osteneli și răbdare pe

mulți împreună cu sine i-a adus lui Dumnezeu și pe noi ne-am slăvit. Și acum în locașurile cerești sălășluit fiind, se roagă pentru pacea lumii și mântuirea credincioșilor.

Și acum..., A Născătoarei

Acoperământul Tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doftorie sufletească este, că întru dânsul scăpând, de neputințele sufletului ne izbăvim.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 2, Podobie, „Casa Eufratului:”

Fericite Părinte, arătat-te-ai, din pruncie, vas sfințit Stăpânului și casă Prea Sfântului Duh, prea laudate Paisie.

Stih: „Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui...”

Lăsând cele lumești, ca să urmezi vieții îngerești, te-ai depărtat cu totul dintre cei cunoscuți și sălășluindu-te în Muntele Athonului, cu faptele ai minunat pe toți.

Stih: „Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte”

Cu voia lui Dumnezeu, din Muntele Athonului venind în Moldova, te-ai arătat nou începător vieții de obște monahilor, povățuindu-i la calea mântuirii.

Slavă ... și acum..., Asemenea

Apărării Tale, Maica lui Dumnezeu, păzirii și acoperământului și ocârmuirii, ne-a afierosit pe noi Părintele Paisie.

Troparul, Glas 4

Pre ceta ce din Rusia ca o stea prea luminoasă a răsărit și în Muntele Athonului s-a arătat strălucit nevoitor, și în pământul Moldovei începător nou vieții călugărești s-a făcut și pe toți cu învățăturile și cu scrisorile sale i-a minunat, pe Paisie cel prea fericit să-l laudăm, ca să se roage Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... și acum..., A Născătoarei,
„Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută”

Ectenia mică și Otpustul

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cântăm: „Fericit bărbatul...”; Slava 1; la „Doamne strigat-am” Stihirile pe 8, glas 5. Podobie: „Prea Cuvioase Părinte...”

Prea cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule Paisie, tu din părinți bine cinstitori născându-te și Dumnezeieștile Scripturi lesne învățându-le și din cugetare ades cea înțelegere a acelora aprinzându-ți-se înăuntrul inimii tale dorință fierbinte spre viața călugărească, ai lăsat dragostea maicii tale și bogăția, lumea și toată slava deșartă și alergând cu sânguință în străinătate, ai îmbrățișat, cu smerenie, jugul lui Hristos, Cel ce ca un prunc curat fiind, în iesle săracă S-a culcat, pe Acela roagă-L, pe Acela milostivește-L, prea cuvioase, să dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Prea cuvioase părinte, de Dumnezeu înțeleptule Paisie, tu, ca o stea nerătăcită și prea luminoasă, alergând de la Rusia la Sfântul Munte Athon, acolo ai răsărit, frumos strălucind prin fapte bune și, adunând ceată de monahi și chip făcându-te lor cu nevoițele i-ai povățuit spre aflarea lui Hristos, Cel ce S-a smerit și a avut trup din Fecioară; pe Care roagă-L, prea cuvioase, să dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Înțeleptule Paisie, tu cu adevărat după ce ai urmat lui Hristos după Evanghelie, te-ai invrednicit și viețuirii îngerești prin curăție, prin priveghere și prin înfrânare și luminând pe toți cu învățăturile tale cele pline de darul dumnezeiesc, i-ai făcut părtași strălucirii lui Hristos, Cel ce S-a smerit și a luat chip de rob pentru milostivire. Pe Acela roagă-l, pe Acela împlânzește-L, prea cuvioase, să dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Prea cuvioase părinte, de Dumnezeu cugetătorule Paisie, tu, umplându-te de darul Sfântului Duh, de putere și de înțelepciune, urmând sfinților povățuitori celor de demult, care au povățuit noroade, lui Moisi, zic, și lui David, celor după aceștia, te-ai arătat povățuitor celor ce voiau să se mântuiască prin viața călugărească, arătându-le lor calea pe care să călătorească fără poticnire către Hristos, Împăratul

tuturor, pe Care roagă-L, preacuvioase, să dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Slavă... glas 5

Prea cuvioase părinte, de Dumnezeu alesule Paisie, după ce ai lăsat tu lumea și te-ai înstrăinat pentru Hristos, atunci fericită maica ta, nedumirindu-se unde te-ai dus, a început a te căuta și cu postiri și cu lacrimi a ruga pe Hristos Dumnezeu ca să i te descopere. Și iată, au văzut cerurile și pe îngerul lui Dumnezeu pogorându-se către dânsa și ca fulgerul strălucind și zicându-i: „O, femeie, fiul tău cu darul lui Dumnezeu sporind va fi un monah iscusit și multe suflete vor să se mântuiască printr-însul și pe mulți va lumina el și îi va povățui către calea mântuirii și lui Dumnezeu îi va aduce”. Pentru aceasta strigăm ție: nu ne uita pe noi fiii tăi părinte! Ci după proorocia îngerului, izbăvind sufletele noastre de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, luminează inimile noastre spre lucrarea faptelor bune. Ca umblând pe calea mântuirii, vrednici să fim cereștilor locașuri. Și așa, întru arătarea lui Hristos, înconjurat fiind tu de noi, cu bucurie să strigi către Dânsul: Iată eu și pruncii pe care mi i-ai dat, Dumnezeule. Și noi iarăși să strigăm: acesta este, Doamne, povățuitorul mântuirii noastre și doritul părinte pe care l-ai dat nouă doctor sufletelor noastre, cu care, împreună, învrednicește-ne pe noi, Stăpâne Hristoase Dumnezeule, să locuim în lăcașurile Tale cele pururea luminătoare și veșnice, ca să Te mărim pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Prea Sfântul Duh, în veci.

Și acum..., A Născătoarei

În Marea Roșie, chipul miresei celei neispitite de nuntă s-a scris oarecând, acolo Moisi despărțitor al apei, iar aici Gavriil slujitor al minunii; atunci adâncul l-a trecut pedestru, neudat, Israil, iar acum pe Hristos L-a născut fără sămânță Fecioara. Marea, după trecerea lui Israil, a rămas neumblată, iară Cea fără prihană, după nașterea lui Emanuil a rămas nestricată. Cea ce ești și mai înainte ai fost și Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Vohod: „Lumină lină...”

Prochimenul zilei și citirile:

De la Înțelepciunea lui Solomon...
(cap. 5, stih 15-23 și cap. 6, stih 1-3)

Dreptii în veci vor fi vii și întru Domnul plata lor și purtarea de grijă pentru dânșii de la Cel Prea Înalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului. Că cu dreapta Să va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostei Lui și va înarma făptura spre izbânda împotriva vrăjmașilor, îmbrăca-se-va în zăua dreptății și-și va pune Lui coif, judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia și va ascuți cumplită mânie întru sabie și va da război, împreună cu dânsul, lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemuritoare săgețile fulgerelor și ca dintr-un arc bine încordat al norilor la țintă vor lovi. Și din mânia cea zvârlitoare de pietre plină se va îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor duhul puterii și ca un vifor va vântura pe ei și va pustii tot pământul, fărădelegea și răutatea vor răsturna scaunele puternicilor. Auziți, dar, împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți întru noroadale neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea, de la Cel Prea Înalt.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire...
(cap. 3, stih 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de dânsle muncă. Părutu-s-au întru ochii celor nepricepuți a muri și s-au socotit pedeapsire ieșirea lor și mergerea de la noi sfârâmare; iară ei sunt în pace, că înaintea feții oamenilor de vor lua și muncă nădejdea lor e plină de nemurire și puțin fiind pedepsiți, cu mare facere de bine se vor dăru. Că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat Lui vrednici; ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei și ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit și în vremea cercetării Sale vor străluci și ca scânțele pe paie vor fugi: judeca-vor limbi și vor stăpâni noroadale și va împărăti într-înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înțelege adevărul și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire...
(Cap. 4, stih 7-15):

Dreptul de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi, că bătrânețele sunt cinstite nu de cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor; căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor și vârsta bătrâneților - viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, L-au iubit și viețuind printre păcătoși, s-au mutat. Răpitu-s-au ca să nu schimbe răutatea mintea lui și înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se peste puțin au împlinit ani îndelungați, că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceea s-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutății. Și noroadele, văzând și necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta că dar și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Stihira hramului și ale Cuviosului, glas 2.

Părinte Paisie, tu, întărindu-ți mintea cu dumnezeiască cunoștință, lucrurile cele din această viață le-ai defăimat, nimic grijindu-te de cele pământești și dragostea maicii tale și a rudeniilor ai trecut-o cu vederea de petrecerea cu cei de sus dorind și cu apele Dumnezeiescului Duh fiind adăpat, ne hrănești pe noi fiii tăi prin scrierile tale și noianul cel nestătător al acestei vieți de acum arătat trecându-l, la limanul cel cu bună liniște ai ajuns și ca un fenix suindu-te la cereasca înălțime, pururea te rogi la Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Părinte Paisie, tu, învățându-ne ai zis: râvnă dumnezeiască și credință neîndoită să avem către cărțile Părintești și către învățăturile cele ce în dânsule se află în toată unirea fără de toată îndoirea, pentru că unul și același Sfânt Duh au lucrat, precum întru învățătorii a toată lumea, așa și întru Sfinții Părinți, învățătorii și povățuitorii vieții călugărești. Drept aceea, cu darul cel dat ție de la Dumnezeu risipește toate măiestriile și sfaturile celor vicleni, care se silesc să încurce pe călugări și învățături străine de chipul lor, răstălmăcind rău Sfintele Scripturi, spre veșnică osândă lor.

Părinte Paisie, pe prea cinstitul Agathon, egumenul sfântului lăcaș Vorona și pe frații cei întru Hristos adunați acolo tu nu i-ai lăsat neajutorați, fericite, când cu credință au alergat către tine, ci degrab întâmpinând cu dovezi din Sfintele Scripturi ai mângăiat întristarea lor. Pentru aceasta, și pe

noi, fiii tăi, nu ne părăsi în nevoile noastre, Părinte, ci ne tinde mână de ajutor.

Părinte Paisie, tu, plin fiind de darul Sfântului Duh, pe Theopempt acela, hūlitorul sfintei rugăciuni și al Sfintelor Scripturi ale cuvioșilor Părinți celor mai dinainte, l-ai vădit ca pe un mincinos eretic și următor lui Varlaam Calabriteanul, acela ce în tot anul, în toată Biserica lui Hristos în duminica Pravoslaviei se anatematisește. Drept aceea, și acum fericite, izbăvește pe fii tăi de toți cei ce le voiesc răul și de cei ce îi numesc înșelați și fățarnici, care, arătat cu aceasta, dovedesc cum că nu cred Sfintelor Scripturi și învățăturilor părinților celor de demult.

Slavă..., glas 5:

Prea cuvioase părinte, tu, petrecând în sfânta lavră a Kievului Pecerscāi, ai cules ca Marele Antonie rodurile faptelor bune de la bărbații cei îmbunătățiți și ca un negustor iscusit încărcându-ți corăbioara sufletească cu acest fel de pietre scumpe și de neguțatorie de mult preț care era pricinuitoare de împărăția cerurilor, prin deosebite căi mergând și ca o albină cuvântătoare și înțeleaptă adunând și de la alți cuvioși părinți mierea cea duhovnicească, în Muntele Athonului te-ai sălășluit unde, prin faptele tale bune, ai tras mulți bărbați spre râvna vieții tale și schitul marelui prooroc Ilie acolo ai întemeiat, care și astăzi este tuturor buna ședere ce ai pus-o spre mântuire, Paisie.

Și acum... Borogodicina:

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie; pe tine, cetatea cea nemișcată și zidul cel nesurpat și folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

La Stihoavnă, stihirile, glas 5 Podobie:
„Bucură-te cămara cea cu bun miros”

Bucură-te pământul Moldovei și dănuiește, că iată s-a trimis ție din Muntele Athonului, ca un apostol, pe Minunatul Paisie care, cu scrierile și cu învățăturile sale și cu obiceiurile cele frumoase, Biserica lui Hristos a împodobit-o și cu tălmăcirile Sfintelor Scripturi pe norodul tău l-a veselit și pe mânăstirile tale cu monahi-ostași le-a umplut și acum se roagă lui Hristos să dea tuturor drept credincioșilor mare milă.

Stih: „Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui”.

Bucură-te pământul Rusiei că tu, precum mulți viețuitori cerești totdeauna odrăslești, de când ai primit buna vestire a Evangheliei lui Hristos, așa și acum ai răsărit din tine pe prea fericitul Paisie, care ca un apostol, în pământul Moldovei, a descoperit la toți lumina Scripturilor cele de Dumnezeu însuflate și străbătând inimile tuturor dreptcredincioșilor cu învățăturile ce a lăsat spre folos pomenirea numelui lui îndulcește pe toți cei ce strigă: Roagă, părinte, pe Hristos, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Bucură-se ceata monahilor astăzi și duhovnicește să prăznuiască, că și-a dobândit și alt nou începător vieții de obște, pe prea înțeleptul Paisie, care cu apele dumnezeiescului Duh hrănit fiind și din râul dumnezeieștii desfătări și din izvorul raiului adăpat; izvoare de mântuire în toate părțile a revărsat, adăpând și hrănind inimile dreptcredincioșilor. Și acum stând înaintea lui Hristos, se roagă să dea tuturor mare milă.

Slavă..., Glas 6.

Astăzi, fericitul nostru Paisie ne cheamă pe noi la ospăt plăcut lui Dumnezeu. Deci, să ne adunăm dar fraților la dânsul cu gând de veselie și să prăznuim împreună cu el isprăvile lui, rugându-ne Mântuitorului nostru Hristos să ne învrednicească și fericirii Lui cu toți aleșii lui Dumnezeu întru Împărăția Cerurilor.

Și acum..., A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată care ai odrăslit rodul vieții, pe tine te rugăm: roagă-te, Stăpână, împreună cu prea cuviosul Paisie, să se mântuiască sufletele noastre.

La blagoslovenia pâinilor: Tropar, Glas 4 „Pe cel din Rusia, ca o stea, prea luminată...” de 2 ori (Caută la Vecernia mică), Și:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de dar, Marie, Domnul este cu tine. Bindecuvântată ești tu între femei și bindecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

(O dată. Și citire a cuvântului)

LA UTRENIE

La „Dumnezeu este Domnul”, troparul cuviosului de 2 ori. Slavă... și acum..., Bogorodicina. Apoi, după întâia stihologie, Sedealna, glas 8, Podobie: „Pe înțelepciunea și cuvântul ...”

Nesuferind slava ta, vicleanul diavol a îndemnat fericite, pe Atanasie, ca înaintea tuturor, din zavistie, să hulească bunătățile tale. Dar tu, părinte, îndelung râvnit, ai sfârșit capul vicleanului vrăjmaș, și pe Atanasie, cu înțelepciunea cea dată ție de la Dumnezeu aducându-l spre pocăință, l-ai făcut a-și cunoaște rătăcirea. Pentru aceasta i-ai dat și descoperit voia lui Dumnezeu spre a ta viețuire cu frații și cu aceasta pe toți viețuitorii Sfântului Munte și spre mirare i-ai ridicat, de Dumnezeu înțelepțite Paisie: roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca și noi să scăpăm de tot sfatul viclean al celor zavistnici.

Slavă... glas 4, Podobie: „Cuvântul cel împreună”

De gâlcevile și grijile lumești fugind și primind viața cea îngerească cu înfrânarea și cu privegherea, sufletul ți-ai împodobit și cu multe daruri de la Dumnezeu ai luat, Paisie, de Dumnezeu înțelepțite; roagă-te pentru noi cei ce te laudăm pe tine cu bună credință.

Și acum..., A Născătoarei:

Prea Sfântă Fecioară, miluiește-ne pe noi cei ce scăpăm cu credință la tine cea milostivă și cerem acum a tă caldă folosință, că poți cu adevărat a mântui pe toți, ca una ce ești Maica Dumnezeului Celui Prea Înalt, cu rugăciunile Tale cele de Maică, pururea îmblânzindu-L, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

După a doua stihologie: sedelna, glas 8
Podobie: Pe Înțelepciunea și cuvântul...

Cu înfrânarea, cu durerile și cu rugăciunile, sufletul tău împodobindu-ți cu dumnezeiasca cuviință, te-ai făcut părtaș cuviosilor, pururea slăvit, și darul mai înainte-vederii cu adevărat de la Dumnezeu ai luat, ca să vestești celor ce veneau la tine cu credință cele ce urmau să li se întâmple. Și gustând din dulceața cea cerească te-ai arătat călugărilor dumnezeiesc învățător. Pentru aceasta și spre râvna vieții îngerești ai ridicat pe toți și spre cunoștința dumnezeieștilor Scripturi, purtătorule de Dumnezeu, Paisie, roagă-te lui

Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Glas 4.

Podobie: „Spăimântatu-s-au Iosif...”

Spăimântându-se maica ta, Paisie, înfricoșată vedenie văzând și cu mare glas citind ades Acatistul către Născătoarea de Dumnezeu și rugându-se să știe cele pentru tine, fericite, după ce s-a înștiințat de la sfântul înger, care, bucurându-se, s-a suit la cer, și căutând în rai și striga: Dacă așa este voia lui Dumnezeu, apoi eu nu mă voi mai mâhni pentru fiul meu.

Și acum..., asemenea:

Spăimântându-se Iosif, cea mai presus de fire văzând și în minte a luat ploaia cea de pe lână, într-o zămislire a ta cea fără sămânță Născătoare de Dumnezeu: Rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit. Și mărturisind logodnicul tău și păzitorul preoților a strigat: Fecioara naște și, după naștere, iarăși rămâne Fecioară.

Polieleul. Pripeală:

Fericimu-te pe tine, prea cuvioase părinte Paisie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă pripeală:

Veniți toate cetele călugărilor să laudăm pe prea fericitul Paisie, pe lauda celor din Pantocratorul Moldovei.

„Așteptând, am așteptat pe Domnul”... Stihurile căutându-le la Psaltire, octombrie 14). După Polieleu, Sedeală. Glas 4. Podobie: „Spăimântatu-s-au Iosif”

Spăimântatu-s-au, părinte Paisie, în vremea hirotoniei tale, ierarhul Grigorie și cu mintea a socotit de darul lui Dumnezeu cel vărsat peste tine și mirându-se a zis: Ferice de omul acesta, ferice și de părinții care l-au născut, ferice va fi și de cei ce îl vor atinge pe dânsul, pentru că eu când l-am hirotonit am simțit o mireasmă nespusă și încă și mâinile mele cu chip negrit s-au înștiințat de punerea lor pe capul lui.

Slavă..., glas 8.

Podobie: „Pe înțelepciunea...”

Viețuind pe pământ cu plăcere de Dumnezeu și prin postiri și rugăciuni și privegheri de toată noaptea, căutând pe Dumnezeu te-ai făcut curată sălășluire a Sfântului Duh și ai strălucit ca soarele luminos prin fapte bune. Pentru aceasta, ca niște pâraie bună mireasmă duhului cu cea de Dumnezeu cugetare ai odrăslit în inimile tuturor care se îndulcesc pomenind numele tău Paisie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum...asemenea

Laudă de mulțumire după datorie aduc Ție, Stăpână, ca văduva acei doi bani pentru toate darurile tale, că tu te-ai arătat acoperământ împreună și ajutor, ferindu-mă pururea de supărări și de nevoi. Pentru aceasta, izbăvindu-mă de cei ce mă necăjesc, ca din mijlocul unui cuptor cu văpaie, din inimă strig Ție: Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi, rugând pe Fiul Tău Si Dumnezeu ca să-mi dea iertare de greșeli, că pe tine te am nădejde eu nevrednicul robul Tău.

Apoi Antifonul cel dintâi, glas 4, și Prochimen
„Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui”

Stih: „Toată suflarea ...”

Evangelhia după Luca,(cap.IV, stih 17-23)

„În vremea aceea stătu-a Domnul la loc șes și mulțimea ucenicilor Lui...” Psalm 50. Slavă, glas 5; „Pentru rugăciunile cuviosului Tău Paisie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre. Miluiește-mă Dumnezeule, după mare mila Ta...” Stihiră, Glas 6:

Prea cuvioase părinte Paisie, laudă-se Rusia, căci te-a odrăslit; ferească-se și Sfântul Munte al Athonului, căci te-ai dus să viețuiești întru dânsul. Dar pământul Moldovei, împreună cu noi toți, fericiți se bucură, căci te-au avut și te au mângâietor întru nevoi. Pentru aceasta, având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

al Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6. Și ale cuviosului. Pesna 1, Glas 8, Irmos.

Fericite părinte, deschide-mi gura și mintea mi luminează ca să pot lăuda viața ta și cu dragoste să arăt tuturor faptele tale cele minunate, de Dumnezeu înțelepțite Paisie.

Iertare de păcate dăruiește-mi mie, fericite, căci, nădăjduind ajutorul tău, încep a povesti tuturor faptele tale cele bune și vitejiile cele minunate pe care le-ai săvârșit iubind pe Dumnezeu.

Slavă...

Râvnit-ai întru bunătate pe cuvioșii părinți cei de mai înainte și duhovnicește urmând urmelor lor te-ai arătat nouă, turmei tale povățuitor spre toată fapta bună, Cuvioase Paisie.

A Născătoarei

Izbăvește-mă, Stăpână, de împresurarea patimilor și pe vrăjmașii mei, cei ce se luptă cu mine, acum, biruiește-i și mă întărește pe piatra voii lui Dumnezeu și-mi luminează sufletul meu, Ceea ce ești ușă a dumnezeieștii lumini.

Alt canon. Pesna 1. Glas și Irmos, aceleași.

Auzi-mă, Părinte Paisie, pe mine robul Tău și-mi împodobește cugetul cu străluciri dăfătoare de lumină și îl înaripează cu fapte bune, spre a dori totdeauna cele cerești, fugind de cele pământești.

Numele tău, Paisie, pomenindu-se, veselește pe ucenicii tăi cei adevărați, care se silesc a urma învățăturilor tale, iar celor ce voiesc a plăcea trupului și lumii acesteia înșelătoare, le este înfricoșată săgeată.

Slavă...

Dă-ne ajutor de sus, cu rugăciunile tale, părinte, ca să putem și noi călători lesne întru această vale a plângerii. Și strică sfaturile celor vicleni, care în taină și la arătare se sfătuiesc a pune piedică căii mântuirii noastre.

Și acum...

Rogu-mă, Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară, cu o picătură a rugăciunii tale, prin milostivire, să-mi stingi văpaia sufletului meu și să mă adapi cu izvorul milostivirii.

Catavasia după tipic:

Pesna 3. Irmos: Doamne Cel ce ai făcut cele deasupra
crugului ceresc...

Cere, părinte, de la milostivul Dumnezeu ca și noi, fiii tăi, care osebită dragoste avem către tine, să nu fim depărtați din fericirea cea cerească, ci împreună cu oile Stăpânului cele alese de-a dreapta, să fim numărați.

Izbăvește-mă, părinte, de răpirea și de jaful și de robia păcatului și ne îndreptează către pocăință, răpindu-ne întotdeauna către dragostea lui Dumnezeu și a ta vrednicie.

Slavă...

Turma ta, părinte, care cu dragostea cea către tine este legată întru acest sfânt și dumnezeiesc lăcaș, scrie ție: izbăvește-ne pe noi, fiii tăi, de oamenii vicleni, de demoni și de toate patimile, cu rugăciunile tale fericite.

A Născătoarei:

Eu robul tău, Fecioară, strig: Izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor ca una ce, cu cuvînță de maică, ai purtat în brațele tale pe Cel ce ține în palmă toată lumea, ca mântuindu-mă să laud în veci mila ta cea spre mine.

Alt canon; Irmos același.

Ochii inimii mele îi deschid către tine, părinte, și strig: nu lăsa ochii mei ca să vadă deșertăciuni și îi învață a privi numai către căile mântuirii.

Nu ai dat somn ochilor tăi, prea fericite, nici dormire genelor tale, până ce te-ai făcut pe sineți lăcaș încăpător strălucirii Duhului, celei dătătoare de raze, căreia și pe mine fă-mă părtaș, rogu-mă.

Slavă...

Ispitele cele cumplite ale vrăjmașilor celor nevăzuți și ale celor văzuți departe le izgonește de la turma ta, fericite, și ne păzește nebântuiți de toată întâmplarea cea rea.

Și acum...

Cuvântului celui înțelept al gurii tale urmând noi, Fecioară, curată, te fericim, bucurându-ne, pe tine cea cu totul fără prihană, căci tu te-ai făcut nouă pricină a negrăitei fericiri.

Apoi Sedealna, glas 5. Podobie: „Pe cuvântul...”

Petrecând fericite, la liniște în Sfântul Munte al Athonului, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, ai fost cercetat de sfântul stareț Vasile, de la care te-ai învățat pentru toate cele trei rânduieli monahicești și pentru altele mai înalte taine creștinești. Pentru aceasta, împreună cu dânsul te cinstim, părinte Paisie.

Slavă...Glas 8
Podobie: „Pe înțelepciunea și cuvântul...”

Din pruncie fiind ales de Dumnezeu cu adevărat, prea fericite Paisie, cu bărbăție ai grăit către dascălul tău cuvinte pline de darul dumnezeiesc, spunându-i arătat cum că dascălii vremii de acum în loc de a pune în mintea tinerilor învățături bisericești, insuflate de Duhul Sfânt, ei pardosesc învățături de la Aristotel, și de la alți înțelepți păgâni, cu care hrănindu-și mintea se rătăcesc din calea cea dreaptă. Pentru aceasta și spre mirare ai adus pe învățătorii tăi, cunoscând cum că întru mari sporiri vrei să strălucești, înțelepte. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca și noi, fiii tăi, să scăpăm de asemenea dascăli și de învățături pierzătoare de suflete.

Și acum...Asemenea

Gândesc la Judecată și mă tem și de întrebarea cea înfricoșată mă cutremur! Spăimântându-mă de răspunsul Judecătorului, mă îngrozesc de pedeapsă! Și de durerea focului, de întunericul tartarului, de scrâșnirea dinților, de viermele cel neadormit! Vai mie! Ce voi face, când se vor pune scaunele și cărțile se vor deschide și faptele se vor vădi. Atunci, Stăpână, ajutătoare mie să-mi fii și folositoare prea fierbinte, că pe tine te am nădejde, eu, netrebnicul robul tău.

Peasna 4.

Irmos: „Tu ești tăria mea Doamne, Tu și puterea mea...”

Păzește cu rugăciunile tale, părinte, pe toți câți cu dragoste primesc învățăturile tale și îi scoate din mâinile vrăjmașilor celor văzuți și ale celor nevăzuți.

Arătându-ți ție luminat, fericite, minunatul acela pustnic Onufrie cu de-amănuntul pentru războiul cel gânditor, care îl dau, fără încetare, diavoli la monahii cei nevoitori și pentru

ispitele cele neajunse cu mintea, ai scăpat din toate acestea nerănit, nevoindu-te cu sfințenie.

Slavă...

Izbăvește-mă, părinte cu darul cel dat ție de la Dumnezeu, pe noi, fiii tăi de toate păcatele precum ai mântuit atunci pe acela ce era chinuit de cumplitul duh al hulii.

Și acum..., A Născătoarei:

Sălășluindu-se Dumnezeu în pântecul tău, pe toată ființa omenească ai îndumnezeit-o și mulțime de cuvioși, cu sfințenie, la tine i-ai tras, Preacurată.

Alt Canon, Irmos același

Cela ce ai biruit prin mari nevoițe pe vrăjmașul, pe mine cel ce sunt prins în mrejele lui și întinat cu fărâdelege, mă izbăvește din toate acestea și mă numără cu oile păstoriei tale, cele alese, părinte.

Eu, cel spurcat, strig către tine, părinte: nu uita, în rugăciunile tale către Dumnezeu, pe cei ce te cheamă pe tine întru ajutor, ci-i izbăvește de toată îngrozirea și de cumplita robie a potrivnicilor și de nevoile cele multe.

Slavă...

Legilor Stăpânului plecându-te, cuvioase, ai luat pe umerii tăi crucea ta, urmând urmelor Lui și, smerindu-te, ai surpat trufia vrăjmașilor. Pentru aceea și pe mine mă izbăvește din toate călcările de lege.

Și acum...

Stinge-mi cărbunii patimilor cu picăturile milostivirii tale, Fecioară Marie, neispită de nuntă și sfeșnicul cel stins al inimii mele îl aprinde, ceea ce ești sfeșnic de aur, cu totul fără prihană.

Pesna 5. Irmos:

„Pentru ce m-ai lepădat de la fața ta...”

Icoană prea frumoasă, împodobită cu faptele bune și pom cu roduri dulci, te avem pe tine, părinte: mângâindu-ne pururea cu scrisorile tale cele minunate prin care îndulcești sufletele noastre.

Eu, cel ce sunt plin de adaosuri ale patimilor, alerg către a ta folosire, părinte, și cu lacrimi mă rog, izbăvește-mă de mârșăvia lucrurilor mele, cu puternic ajutorul tău.

Slavă...

Umple inima mea de darul, părinte, cea ce din pruncie te-ai fericit de dragostea lui Hristos și ai supus poftele trupului la puterile sufletului cele sfințite și mă slobozește cu rugăciunile tale de toate poftele cele vătămătoare.

A Născătoarei

Maică a lui Dumnezeu, Fecioară, rogu-te pe tine alungă întunericul cel greu al lenevirii mele și norii patimilor cu lumina darului care este întru tine.

Alt Canon, Irmos același

Proterie, cel prea minunat, este cu cuviință a se lăuda de noi, pe care tu l-ai văzut, cuvioase, cum îl petreceau cu dragoste păsările, când mergea el la biserică și când venea la chilie, că unele se așezau pe capul lui, altele pe umăr și altele împrejurul lui zburau și cântau cu feluri de glasuri: pentru aceasta, împreună cu dânsul, te cinstim, părinte Paisie.

Urmând viețuirii sfinților celor de demult, fericite, cu totul te-ai sfințit prin faptele cele dumnezeiești, pentru aceea tănuit sfințești pe cei ce săvârșesc, cu dragoste și cu credință, sfântă praznuirea ta.

Slavă...

Râu având inima ta, înțelepte, te-ai făcut Bisericii lui Dumnezeu, ca un pârau, plin fiind de învățături și adăpând fața ei părinte, veselești pe toți fiii tăi.

Și acum...

Ca unul ce ești fără de păcat, dă-ne nouă curățire de cele făcute întru necunoștință și împacă lumea ta, Dumnezeule, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Peasna 6, Irmos:
„Curățește-mă Mântuitorule...”

Pe Vasilie, starețul cel prea înțelept, descoperitorul tainelor celor Dumnezeiești, împreună și pe minunatul Mihail, cel

ales, îi luminează, fericite, cu care roagă-te Stăpânului pentru noi fiii tăi.

Laudă după vrednicie se cuvine, părinte, a aduce fericitului Visarion, celui mai întâi tovarăș al nevoințelor tale și lui Gheorghe, iconomul cel prea blând și cuvios cu care, stând înaintea lui Hristos, te rogi pentru noi, sfinte.

Slavă...

Eu robul tău, fericite, chem pe toți frații care te iubesc pe tine ca să săvârșească praznicul tău cel luminat, punându-le după cuviință înainte spre ospăț, nevoințele tale. Pentru aceea și tu, nu mă uita pe mine.

Și acum..., A Născătoarei

Inima mea cea întinată, curățește-o, Stăpână Fecioară, și o umple de dar, ca totdeauna la toți să cântăm măririle tale, noi păcătoșii robii tăi.

Alt canon, Irmos același.

Astăzi, adunându-se în soborniceasca biserică a păstoriei tale, fericite, cu credință te rugăm: scoate pe fiii tăi din toată asupreală vrăjmașilor și-i dă nerăniți către limanul nepătimirii.

Tărie dăruiește, părinte, și ajutor și înțelepciune povățuitorului nostru, pentru ca, cu blândețe și cu dragoste, povățuindu-ne pe noi să ne aducă, bucurându-se, pe toți lui Hristos, Începătorului păstorilor.

Slavă...

A te ruga, să nu încetezi, părinte, pentru turma ta, pe care cu multe sudori și osteneli ai câștigat-o. Ci o păzește de războaiele diavolești și de oamenii vicleni care se silesc a răsturna ostenelile tale.

Și acum...

Dăruiește-mi, Fecioară, schimbare vieții, mântuindu-mă de la năravurile mele cele cu patimi, către dragostea dumnezeieștii nepătimiri și dă sufletului meu ca să izvorască plângere de bucurie neîncetată.

Condac, Glas 3.

Podobie: „Fecioara astăzi pe Cel mai presus de fire naște...”

Astăzi Părintele Paisie cheamă, spre a sa pomenire, pe toți fiii săi și la tot pământul Moldovei împreună lui Dumnezeu laudă aduce; îngerii cu toate cetele sfinților se veselesc și monahii duhovnicește dănuiesc și totdeauna roagă pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Icos

Cântarea mea spre lauda nevoițelor tale este întinată, părinte, pentru că nu am inima mea curată, fiindcă nerușinat am întinat-o pe ea cu gândurile și cu faptele; însă mă rog bunătații tale nu mă înfricoșă, ci privind cu blândețe ca spre o pelticire de prunc primește-mi credința mea și dragostea ce o am către tine și dăruiește darul ceresc tuturor binecredincioșilor și acoperă sfânt lăcașul acesta și pe noi pe toți de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți cu rugăciunile tale către prea veșnicul Dumnezeu.

SINAXAR

În această zi pomenirea prea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru ieroschimonahul PAISIE, arhimandritul și starețul sfintelor mănăstiri Neamț și Secu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește și ne mântuiește pe noi, Amin.

Pesna a 7-a .

Irmos: „Tinerii evreiești au călcat în cuptor...”

Nebiruit cuget câștigând, părinte Paisie, prin întărirea cea nemișcată a sufletului, ai stricat toate măiestriile vrăjmașului, care erau întinse spre a-ți opri calea mântuirii. Pentru aceasta acum cânti: bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Izbăvește-ne, prea cuvioase, cu ale tale rugăciuni din toate cursele și smintelile balaurului și tămăduiește neputințele noastre, cu rugăciunile tale cele către Stăpânul, Căruia să-I cântăm în veci: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Slavă...

Mărire Ție, fericite, bucurându-ne din cuvântul îngerului de proorocia duhovniciei tale care a primit și ea asupra-și veselindu-se îngerescul chip numindu-se și cu mari nevoițe săvârșindu-se alergăm acum cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Și acum..., A Născătoarei

Aflându-te Cel curat pe Tine mai curată decât toată zidirea, prea curată S-a sălășluit întru tine vrând să scoată ca un iubitor de oameni Căruia cuvântăm: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Alt canon, Irmos același

Umplut de luminarea Dumnezeiescului Duh, părinte Paisie, ca un păzitor al poruncilor lui Hristos și, fiind curățit de patimi, te-ai făcut cu adevărat lăcaș Treimii celei prea îndumnezeite, cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Cine poate să povestească nevoițele tale, fericite, păstorule, lacrimile și privegherile cu care ai întâmpinat pe Stăpânul cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Eu cel ce pururea ca un cuptor încins mă ard de focul ispitelor, alerg către a ta folosință, părinte, și izbăvit fiind prin tine cânt Stăpânului: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

Ție Fecioară, Prea Sfântă Stăpână, mă rog: fii curățitoare păcatelor mele și dă-mi mână de ajutor, cel ce mă primejduiesc, Ceea ce ești folositoare cea tare a creștinilor.

Pesna 8.

Irmos: „De șapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor...”

Mânecând în rugăciuni ai zămislit în inima ta frica lui Dumnezeu și ai născut turmei tale hotar de dogme prin duhul, părinte, și pe toți i-ai învățat să cânte: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Eu robul tău, fericite, înghesuit fiind de multe ispite, cu credință alerg la ajutorul rugăciunilor tale ca, mântuindu-mă din toate ispitele vieții acesteia, să cânt: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Slavă ...

Datoria după putere împlinindu-mi către tine, fericite, am împletit lauda aceasta: deci tu, ca un bun părinte, cu blândețe primind darul dumnezeiesc, dă tuturor a cânta: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., A Născătoarei

Eu cred, Preasfântă Fecioară, că Hristos Dumnezeu nostru, Cel ce pentru noi din tine S-a îmbrăcat cu omenirea, prin covârșirea bunătăților acestea a preaslăvit numele cuvioșilor celor ce L-au iubit pe Dânsul, care și cântă neîncetat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alt Canon, Irmos același

Izbăvește, părinte, cu rugăciunile tale sfânt lăcașul acesta și turma ta care neîncetat este asuprită de cei potrivnici din toate nevoile ca și cu multumită să cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Iertare de păcate cere fiilor tăi, părinte, pe care ne-ai învrednicit întru o turmă și ne învrednicește a străluci noi iarăși fapte bune, ca, bucurându-ne în veci să cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Te rugăm să nu încetezi, părinte, ca păstor vrednic să ne dăruiască, spre a ne ocărui, izbăvind-ne de cel potrivnic și rânduiala călugărească a o ține, ca și cu toții să cântăm: Bine lăudați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Domnul cel milostiv, una de Dumnezeu dăruită, roagă-te , curată, ca, cu dreapta Sa să miluiască mintea mea care pururea cumplit se prefăce cu întristările lumii ca bucurându-mă, să cânt: Bine ești cuvântată, Preasfântă Stăpână, întru toți vecii!

Pesna 9.

Irmos: „Spăimântatu-s-a de aceasta cerul”

Darul tău, părinte Paisie, nu-l depărta de la fiii tăi ci pe toți câți se închină și sărută sfântul tău mormânt cu dragoste îi păzește și îi acoperă de toate relele întâmplări și de văzuții și nevăzuții vrăjmași.

Adusu-ți-a darul Atotțiitorului mulțimea celor mântuiți - prin tine, părinte Paisie: pentru această, roagă-te să ne mântuim noi, cei mai de pe urmă fii ai tăi, învrednicindu-ne împreună cu tine sfintelor cerești lăcașuri.

Slavă ...

Rogu-te, părinte, împreună cu prea sfințitul Grigore, dascălul Moldovei, care a fost povățuitor acestui sfânt lăcaș și cu toți părinții egumeni și stareți ai turmei tale ca și noi cu lesnire trecând din această vale a plângerii să ne facem părtași fericirii celei veșnice.

Și acum...

Usucă și dezrădăcinează cugetele cele spinoase ale inimii mele Fecioară Preacurată, Cea fără de prihană și o arată pe ea roditoare cu mijlocirea ta și o umple de dar, Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos același

A lăuda se cuvine pe minunatul Onorie cel plin de darul dumnezeiesc, pe care după a atâta cinstită mutare degrab l-ai luat către tine, părinte, și pe Ioan pustnicul, cel prea plin de dragoste, care spăla picioarele fraților și cu dragoste le săruta.

Sabie asupra hulitorului sfintei rugăciuni te-ai arătat, fericitul, tăind cu cuvintele tale cele insuflate de Sfântul Duh toate bârfele lui și izbăvind din smintelile lui pe cei ce au alergat cu credință către tine.

Slavă...

Cu rugăciuni privighetoare și cu mari nevoințe adormind dezmiertările trupului, cu adevărat în pace culcându-te, cuvioase, ai adormit, pentru aceea te avem pe tine păzitor neadormit, cei ce cu dragoste te cinstim.

Și acum...

Apărării și păzirii acoperământului și ocârmuirii tale, afierosându-se pe sine slujitorul tău Paisie și pe noi pe toți fiii săi, Preasfântă Stăpână, au adormit cu pace. Deci nu ne lăsa pe noi sărmani, ci împreună cu aceia pe care i-ai ales prin rugăciunile lui, mă numără și pe mine întinatul care cu darul tău am împletit această cântare.

Svetilna.

Podobie: „Cu ucenicii să ne suim, în muntele...”

Părinte Paisie, tu, fiind îndemnat de multă înțelepciune și de dragoste duhovnicească, ai primit, fericite, pe toți cei ce au venit la tine și punându-te legiuitor dumnezeiesc și îndemnând pe toți să părăsească cele deșarte și lumești și să meargă pe calea mântuirii.

Slavă...

Lăcaș luminos al Sfântului Duh făcându-ți sufletul, părinte cuvioase, ai avut înăuntru negrăit pe împăratul Hristos și Domnul și ostenindu-te ziua și noaptea la scrierea și tălmăcirea Sfintelor Scripturi ai luminat pe fiii tăi, nicidecum lepădându-te de osteneală, pentru slăbiciunea trupului cel îmbătrânit, mai înainte păzind scaunul Celui vechi de zile, precum a zis Daniil.

Și acum...

Uitându-te, Preasfântă Stăpână, către moștenirea cea prea lăudată păzește-o pe dânsa cu puterea ta cea nebiruită și îndreptează sceptrele împărăției creștinești și întărește pe cei credincioși iar pe vrăjmași împlânzește-i și sfânt lăcașul acesta îl păzește și revarsă pacea până la marginile pământului, Născătoare de Dumnezeu, Maică a Atotțiitorului.

La hvalite, Stihirile pe 4. Glas 4. Podobie: „Ceea ce ești bucuria cetelor...”

Cu bucurie cerească să ne adunăm, fraților, ca, împreună, îngerește să prăznuim pomenirea cea de peste an a părintelui nostru, a celui ce este podoaba cea mare a monahilor și ungându-ne fruntea din sfântul untdelemn, să ne curățim, prin credință, sufletele cu rugăciunile lui.

Cu prea luminată prăznuirea fericitului părinte să ne ospătăm, fraților, și cu credință să ne veselim, iubitorilor de prăznuire, cinstind luminată prăznuirea sălășluirii lui cu cântări lăudând pe Hristos Dumnezeu, Cel ce a slăvit pomenirea lui.

Cu focul dragostei celei duhovnicești aprinzându-ne, fraților, toți cu bucurie să dănuim și cu cântări să lăudăm pe cinstitul lăcaș al Sfântului Duh, pe râul înțelepciunii și pe marele îndreptător și învățător al nostru, Paisie, care totdeauna se roagă pentru noi, cei ce cinstim pomenirea lui.

Cu laude și cu cântări duhovnicești să ne veselim astăzi, fraților, lăudând pe Dumnezeu cel minunat întru sfinții Săi, Care cu darul Său, cu puterea Sa, a întărit pe prea minunatul Paisie de a surpat toate măiestriile vrăjmașului, și acum se roagă neîncetat pentru cei ce cu dragoste cinstesc pomenirea lui.

Slavă..., Glas 2

Prea cuvioase părinte Paisie, tu, din vârstă pruncească cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te, ai lăsat lumea și toată slava ei și, luând cu bucurie asupra-ți chipul îngeresc, prin mari nevoințe te-ai făcut organ Sfântului Duh din a Căruia luminare ai îndemnat pe oameni să urască cele îndulcitoare și adunând cete de monahi le-ai rânduit lor așezământ cum, în trup petrecând, să viețuiască îngerește. Și acum stai înaintea Sfintei Treimi, bucurându-te neîncetat cu cei ce s-au nevoit împreună cu tine, fericite, și te rogi pentru pacea lumii și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum...

Adăpostire și sprijin și scăpare tare ești creștinilor, Maica Dumnezeului nostru. Pentru aceasta, prin rugăciunea ta cu priveghere, nu înceta pururea a te ruga ca să fie păzit sfânt lăcașul acesta și noi robii tăi să ne mântuim de toate primejdiile, căci după Dumnezeu, toți dreptcredincioșii pe tine te avem sprijinitoare și scăpare.

Slavoslovia mare. Ecteniile și Otpusul.

Ceasul întâi și cel de sfârșit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul 1 al cuviosului, pesna 3, pe 4 și din canonul cel de-al doilea, pesna 6, pe 4.

Prochimen, Glas 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Apostol, din Epistola către Evrei, „Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri...” Aliluia .

Glas 6. „Fericit bărbatul care se teme de Domnul”.

Stih: „Puternică pe pământ va fi seminția lui”.

Evangelhia de la Matei, începerea 11: „Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Voi sunteți lumina lumii”...

La priceasnă, „Întru pomenire veșnică va fi dreptul”...